

Tavaly nyáron megfogadtuk Nanukkal, hogy Jövőre, veled, ugyanitt, és most hirtelen hipp-hopp, és Idén, veled, ugyanitt van. Várjuk a sárga taxit, hogy kivigyen minket a reptérre. Apa még szabadnapot is kivett, hogy kijöhessen velünk Nanuk elé, anyu meg tegnap előre ledolgozta a mai nyelvész munkáját, így elengedték mára.

Megjött a taxi! Sárga! Annyira jó, amikor együtt taxizik a család! Apa ül elöl, anya meg velünk hátul középen, mert így nem veszünk össze Pannival azon, hogy ki üljön anyu mellé. Kibámulok az ablakon, nézem az elsuhanó várost, vagy ha pirosat kapunk, a gőzölgő aszfaltot. Most ugyanolyan érzésem van, mint karácsonykor: együtt a család, és nagyon izgulok, mert tudom, hogy most valami nagyon jó fog történni velünk. Sokkal nagyszerűbb Nanukot úgy várni, hogy már ismerem őt!

A taxi elvitt minket egészen a bejáratig. A reptéren már ott várt ránk Bali bácsi, aki egy irtó érdekes színű ingben integetett ki felénk a légkondicionált váróból. Bali bácsi arcán mintha mosolyt láttam volna megjelenni a családunk láttán, de ebben azért nem vagyok egészen biztos. Abban viszont egészen biztos vagyok, hogy Bali bácsi nagyon büszkén mesélte apunak, hogy idén még sokkal jobban felkészült Nanuk kulturált szórakoztatására. Pedig szerintem a

Gévai Csilla: Amíg zötyögünk - részlet

Írta: Gévai Csilla

2016. július 06. szerda, 12:12 -

tavalyi felkészülése se volt szakszerűtlen.

Hát, bevallom, én először egy nagyon szakszerű fagyizásra gondoltam Nanukkal, amit már képzeletben meg is rendeltem, és el is kezdtem nyalni. De aztán nem volt időm befejezni ezt az elgondolt fagyit, mert nyílt az Érkezés felirat alatti tükörajtó, és végre ott állt a barátunk: Nanuk, az eszkimó.

Olyan jó! Olyan jó, hogy Nanuk ugyanúgy nevetett felénk a fehér fogaival, mint tavaly! Azt hittem, hogy egy kicsit szégyenlős lesz az elején, de aztán egyáltalán nem volt az! Ahogy megláttuk egymást, már futottunk is egymás felé! Persze miközben futottam, jól megnéztem, hogy mekkorát nőtt Nanuk. Jól megnőtt, de egy icipicivel meg egy felfelé állított zselés frizurával ÉN maradtam a magasabb.

Miután kihorgásztuk Nanukot a megérkező idegen emberek tömegéből, körbeálltuk és boldogan üdvözlöttük. Aztán mindenki kapott tőle igazi puszit, igen, még Bali bácsi is! Anyu azt mesélte, hogy az eszkimóknál eredetileg az volt a puszi, hogy összedörzsölték az orrukat. Hát, én inkább az ölelést választottam az orrdörzsölés helyett, mert nem akartam égetni magam azzal, hogy esetleg rosszul dörzsölöm oda az orrához az orromat. S mi van akkor, ha náluk már kiment a divatból ez a népszokás? Szóval nem kockáztattam!

Nanuk végre újra itt van velünk!

Baranyai (b) András rajza